

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI
ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 15 Octombrie 2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE XXX

Judecător XXX

Grefier XXX

Pe rol soluționarea apelului formulat de reclamantul XXX împotriva sentinței civile nr.XXX, pronunțată de Tribunalul XXXX în dosarul nr. XXX în contradictoriu cu pârâții XXX și XXX, având ca obiect: pretenții.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu au răspuns părțile.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință conform prevederilor art. 119(1) din ROIIJ, care învederează că intimatul XXX a solicitat judecata în lipsă potrivit prevederilor art. 223 și art. 411 alin. 1 pct. 2 Cod procedură civilă, precum și că la data de 08.10.2024 a depus punct de vedere referitor la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, după care:

Curtea, reținând solicitarea privind judecata în lipsă, pune în discuție admisibilitatea și, implicit, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul prevederilor art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă persoanele care au calitatea de personal militar și acces la informații clasificate au dreptul, în temeiul prevederilor art.3 alin.1 din Legea nr.444/2006 pentru aprobarea OG nr.19/2006, la spor de 15% din solda lunară, respectiv din salariul de bază, pentru păstrarea confidențialității, indiferent de clasele/nivelurile de secretizare la care au acces potrivit avizului pe care îl dețin.”

Totodată, Curtea pune în discuție suspendarea judecării prezentei cauze potrivit prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, până la pronunțarea hotărârii prealabile de dezlegare a chestiunii de drept și reține cauza în pronunțare asupra acestor aspecte.

CURTEA,

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul XXX la data de XXX sub nr. XXX, reclamantul XXX, în contradictoriu cu pârâții XXX și XXX a solicitat acordarea sporului de păstrarea confidențialității de până la 15% și recalcularea tuturor drepturilor salariale indexate cu dobânda legală și inflația până la data plății efective, din luna februarie 2019-la zi.

Soluționând cauza prin sentința civilă nr. XXX a respins, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul XXX, în contradictoriu cu XXX. A respins, ca fiind formulată împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală pasivă,

cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul XXX în contradictoriu cu pârâtul XXX.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a avut în vedere următoarele:

În fapt, reclamantul XXX deține funcția de subofițer operativ principal, având gradul militar de plutonier major, în cadrul XXX din cadrul XXX, în baza Ordinului inspectorului-șef nr. XXX de numire în funcție (fila 9, vol. Secției a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal).

Potrivit adresei nr. XXX și adresei nr. XXX emise de XXX, reclamantul XXX deține autorizație de acces la informații clasificate, nivel de secretizare „secret de serviciu” (filele 133-134, vol. XXX).

Conform Ordinului inspectorului-șef din cadrul XXX și Ordinului inspectorului-șef din cadrul XXX, reclamantul XXX beneficiază de spor lunar în cuantum de 8% pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, corespunzător autorizației de acces la informații clasificate deținute, respectiv nivel de acces „secret de serviciu” (filele 132 și 135-142, vol. XXX).

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită obligarea pârâtului XXX la acordarea sporului de păstrarea confidențialității de până la 15% și recalcularea tuturor drepturilor salariale indexate cu dobânda legală și inflația până la data plății efective, din luna februarie 2019-la zi.

În drept, potrivit art. 3 din Legea nr. 138/1999, cadrele militare în activitate au dreptul la o soldă lunară compusă din: solda de funcție, solda de grad, solda de merit, indemnizația de comandă, gradații și indemnizația de dispozitiv.

Conform art. 3 alin. (1) din Legea nr. 444/2006, pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, în funcție de certificatul/avizul de securitate deținut, cadrele militare în activitate, funcționarii publici cu statut special, militarii angajați pe bază de contract și personalul civil din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională beneficiază de un spor lunar de până la 15% din solda lunară, respectiv din salariul de bază, cu încadrarea în limitele bugetelor aprobate.

De asemenea, potrivit Ordinului M.A.I. nr. 121/2007, care completează Ordinul M.A.I. nr. 275/2002 și nr. 600/2005, pentru nivelul de acces la informații clasificate „secret de serviciu” se acordă un spor de confidențialitate de 8%.

Prin art. 1 alin. (2) din Legea nr. 330/2009, s-a stabilit că începând cu data intrării în vigoare, în tot sau în parte, a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. 1 sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege. Art. 6 lit. b) din aceeași lege prevede că reglementările din cuprinsul prezentei legi au ca scop și finalitate următoarele: stabilirea salariului de bază, a soldelor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare, ca principal element al câștigului salarial, prin includerea în acestea, după caz, a unor sporuri, majorări sau indemnizații cu caracter general.

În conformitate cu art. 30 alin. (1) din Legea nr. 330/2009, începând cu 1 ianuarie 2010, sporurile, acordate prin legi sau hotărâri ale Guvernului, și, după caz, indemnizațiile de conducere, care potrivit legii făceau parte din salariul de bază, din soldele funcțiilor de bază, respectiv din indemnizațiile lunare de încadrare, prevăzute în notele din anexele la prezenta lege, se introduc în salariul de bază, în soldele funcțiilor de bază, respectiv în indemnizațiile lunare de încadrare corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, atât pentru personalul de execuție, cât și pentru funcțiile de conducere.

Alin. (5) al aceluiași text dispune păstrarea în anul 2010 a salariului avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009, în funcție de diversele ipoteze posibile rezultate din aplicarea legii, astfel: a) noul salariu de bază, solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea

corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la lege; b) sporurile prevăzute în anexele la prezenta lege rămase în afara salariului de bază, soldei funcției de bază sau, după caz, indemnizației lunare de încadrare se vor acorda într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009.

Astfel, instanța constată că, prin prezenta cerere de chemare în judecată, reclamantul solicită acordarea sporului de păstrarea confidențialității în cuantumul maxim de 15%, în condițiile în care acesta deține acces la informații clasificate pentru nivelul „secret de serviciu”.

Or, potrivit art. 3 alin. 3 din Legea nr. 444/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2006 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului militar și funcționarilor publici cu statut special din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, „(3) Unitățile, categoriile de personal, condițiile de acordare și cuantumul sporului de confidențialitate se stabilesc prin ordin al ministrului sau al conducătorului instituției centrale din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională”.

În conformitate cu dispozițiile art. 15 alin. 1 lit. f din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, „f) nivelurile de secretizare se atribuie informațiilor clasificate din clasa secrete de stat și sunt: - strict secret de importanță deosebită - informațiile a căror divulgare neautorizată este de natură să producă daune de o gravitate excepțională securității naționale; - strict secrete - informațiile a căror divulgare neautorizată este de natură să producă daune grave securității naționale; - secrete - informațiile a căror divulgare neautorizată este de natură să producă daune securității naționale”.

În acest sens, așa cum s-a arătat mai sus, potrivit Ordinului M.A.I. nr. 121/2007, care completează Ordinul M.A.I. nr. 275/2002 și nr. 600/2005, pentru nivelul de acces la informații clasificate „secret de serviciu” se acordă un spor de confidențialitate de 8%.

Astfel, contrar susținerilor reclamantului, nu se poate proceda la stabilirea în toate cazurile a sporului pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate în cuantumul maxim prevăzut de lege de 15%.

În mod evident, stabilirea procentului acordat pentru sporul de confidențialitate trebuie să se realizeze cu luarea în considerare a avizului deținut, în funcție de clasele de secretizare și nivelurile de secretizare, neputându-se lipsi de conținut voința legiuitorului exprimată în cuprinsul art. 3 alin. (1) din Legea nr. 444/2006, care a prevăzut acordarea sporului de confidențialitate în procent de până la 15% „în funcție de certificatul/avizul de securitate deținut”.

Având în vedere considerentele de fapt și de drept menționate, instanța a respins, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată formulată de reclamant în contradictoriu cu pârâțul XXX.

De asemenea, având în vedere faptul că, prin încheierea din data de XXX, instanța a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâțului XXX, invocată de acesta, prin întâmpinare, instanța a respins, ca fiind formulată împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală pasivă, cererea de chemare în judecată formulată de reclamant în contradictoriu cu pârâțul XXX.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel, în termen legal și motivat, reclamantul XXX, solicitând admiterea apelului.

Arată că sentința este nelegală și netemeinică, înțelegând să formuleze următoarele motive de apel:

1. Hotărârea civilă este lovită de nulitate întrucât instanța nu a fost alcătuită potrivit dispozițiilor legale, fiind echivalent motivului de casare prevăzut de recurs, în speța art.

488 alin 1 pct.1 Cpc, respectiv la dosarul cauzei nu este nicio dovada ca instanța a fost constituită prin procedeul repartizării aleatorii a completelor de judecată, fiind făcută printr-o repartizare manuală.

2. Instanța a încălcat dreptul material, fiind echivalent motivului de casare prevăzut de recurs, în speța art. 488 alin. 1 pct. 8cpc, respectiv a interpretat eronat Legea 80/1995 coroborat cu OUG 57/2019 privind codul administrativ în stabilirea competenței, neținând seama de prevederile exprese ale art. 366 din OUG 57/2019.

Or, competența este a secției contencios administrativ a XXX, ca incidența a Deciziei CCR nr 34/2016 care a echivalat militarul ca și funcționar public special, coroborat cu decizia ICCJ nr 10/2018 care prevedea ca și competența în litigiile militarilor, ca fiind secțiile de contencios.

Pe de altă parte și legea specială nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare trimite prin art. 34-35 la soluționarea cauzelor la secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalelor.

4. Instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești, fiind expuse motive contradictorii, ceea ce echivalează cu motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 4 Cpc, prin raportare la art. 425 C.p.c.

3. Instanța a încălcat regulile de procedură, fiind echivalent motivului de casare prevăzut de recurs, în speța art. 488 alin 1 pct. 5 Cpc, respectiv a încălcat prevederile art. 249-255 Cpc, s-a pronunțat pe probe de a căror existență și conținut nu o cunoaște, fiind încălcat un principiu de baza al procesului civil, respectiv opozabilitatea, și nu a încuviințat probele cerute de apelant.

5. Un alt cinci-lea motiv de apel, îl reprezintă nemotivarea la cazul de fapt, fiind echivalent cu motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin 1 pct. 6 Cpc, respectiv s-au reluat texte fără să se facă analiza particulară a reclamantului.

Instanța nu a analizat dacă acest spor a fost acordat începând din 2006, respectiv dacă a beneficiat vreodată de prevederile Legii 444/2006 pentru ca mai apoi să se facă o raportare la textele legale incidente.

Astfel, Tribunalul nu a stabilit situația de fapt relevantă în cauză și nici nu a analizat în concret susținerile invocate prin cererea de chemare în judecată și reiterate prin cererea de probe solicitate, ci a efectuat o analiză sumară cu aprecieri generale, fără a dezlega problemele de drept ridicat în speța de față.

În baza considerentelor de mai sus, solicită trimiterea cauzei la Tribunalul București pentru rejudecarea cauzei.

În baza argumentațiilor de mai sus privind necompetența instanței specializate, formulează cerere de sesizare a Curții Constituționale a României prin care invocă excepția de neconstituționalitate a art. 382 alin h și art. 536 din Ordonanța de Urgență nr 57/2019 privind Codul administrativ-modificat și completat, publicat în M. Of. nr. 555/ 5 iulie, 2019, în interpretarea dată prin Decizia ICCJ-RIL nr. 19/27.09.2021 prin raportare la prevederile art. 1 alin., 3-5, art. 61, art. 75- 77, art. 115, art. 124, art. 126 și art. 141-142 din Constituția României.

Intimatul XXX a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii atacate ca fiind temeinică și legală din următoarele considerente:

Instanța a fost alcătuită conform prevederilor legale în vigoare sub aspectul constituirii și dar și al compunerii, astfel instanța de judecată a fost constituită din președinte, asistenți judiciari, grefier, aspecte materializate în sentința apelată.

Susținerile că s-ar fi încălcat procedura repartizării aleatorii, sunt nedovedite și nemotivate.

Prin încheierea Ședinței publice din XXX, în dosarul nr. XXX, Tribunalul XXX reține: „Instanța, în temeiul art. 131 alin. (1) Cod procedură civilă, procedează la verificarea și stabilirea competenței în soluționarea cauzei.

Pârâțul XXX, prin consilier juridic, apreciază că instanța este competentă să judece cauza.

Cu privire la criticile apelantului reclamant, care invocă la punctul nr. 3, nr. 4 și nr. 5 al cererii de apel faptul că instanța a încălcat regulile de procedură, (...) respectiv instanța s-a pronunțat pe probe a căror existență și conținut nu o cunoaște, (...) și nu a încuviințat probele cerute, (...) instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești, ori faptul că s-au reluat texte fără să se facă o analiză, solicită instanței să le respingă. Instanța fondului a motivat atât în fapt cât și în drept hotărârea pronunțată, aceasta respectând exigențele stabilite de legiuitor la care se referă prevederile art. 425 Cod procedură civilă, conținând elementele pe care trebuie să le cuprindă orice hotărâre judecătorească pentru exercitarea unui control judiciar.

Cu privire la faptul că s-au reținut argumentele prezentate de intimat, apreciază că acest fapt nu semnifică nejudicarea fondului, sau necercetarea cauzei.

Cu privire la sporul pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, arată că din analiza textelor normative, precum și din materialul probator administrat în cauză, rezultă faptul că apelantul-reclamant a beneficiat, până la data trecerii în rezervă, de sporul lunar în cuantum de 8% pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, corespunzător autorizației de acces la informații deținută, în speță "secret de serviciu", ce s-a realizat prin sume compensatorii cu caracter tranzitoriu ce au fost incluse în solda funcției de baza (art. 6 alin. 1 din O.U.G. nr. 1/2010).

Din cuprinsul cererii de apel, precum și din cuprinsul cererii de chemare în judecată se poate observa faptul că apelantul reclamant dorește acordarea acestui spor în cuantumul maxim de 15%, deși a deținut acces la informații clasificate pentru nivelul "secret de serviciu", iar potrivit art. prevederilor art. UNIC pct. 1 și 3 din Legea 444 din 30 noiembrie 2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2006 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului militar și funcționarilor publici cu statut special din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională pct. 1 pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, în funcție de certificatul/avizul de securitate deținut, cadrele militare în activitate (...) beneficiază de un spor lunar de până la 15% din solda lunară, pct. 3 „Unitățile, categoriile de personal, condițiile de acordare și cuantumul sporului de confidențialitate se stabilesc prin ordin al ministrului sau al conducătorului instituției centrale din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională”, de asemenea, potrivit Ordinului M.A.I. nr. 121 din 18.01.2007 care completează Ordinul M.I. nr.275/2002, nr.600/2005 cu modificările și completările ulterioare, pentru nivelul de acces la informații clasificate „secret de serviciu” se acordă un spor de confidențialitate de 8%.

Legiuitorul, la momentul stabilirii procentului sporului pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, a avut în vedere, în mod evident, clasa de secretizare, respectiv nivelul de secretizare, în funcție de certificatul/avizul de securitate pe care îl deține persoană în cauză.

Stabilirea în toate cazurile în procent maxim a sporului păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, fără a ține seama de avizul deținut, în funcție clasele de secretizare și nivelurile de secretizare, este de natură a lăsa fără conținut voința legiuitorului care a prevăzut un interval de acordare al sporului de până la 15%, în funcție de certificatul/avizul deținut, cum în mod temeinic și legal a reținut prima instanță.

În ceea ce privește susținerile apelantului reclamant „instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești”, acesta nu arata nici un motiv în concret în ce consta depășirea atribuțiilor puterii judecătorești, ori depășirea puterii judecătorești ar consta în emiterea unor acte din sfera autorității legislative sau executive.

În ședința publică din data de XXX Curtea a pus în discuție cererea apelantului de sesizare a Curții Constituționale a României și a apreciat ca admisibilă această cerere. S-a dispus sesizarea Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate invocată de apelantul-reclamant, în cauza ce are ca obiect apelul declarat împotriva sentinței civile nr.XXX, pronunțată de XXX a dispozițiilor art.382 lit.h și art.536 din O.U.G. nr.57/2019 privind Codul Administrativ, în interpretarea dată prin Decizia nr. 19/27 09 2021 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recurs în interesul legii, prin raportare la dispozițiile art.1 alin.3-5, art.61, art.75-77, art.115, art.124, art.126 și art.141-144 din Constituția României.

În ședința publică din data de XXX instanța de apel a pus în discuție și a acordat un termen părților pentru a se exprima punct de vedere cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în raport de prevederile art. 2 din OUG nr. 62/2024, cu privire la următoarea chestiune de drept:.. Dacă persoanele care au calitatea de personal militar și acces la informații clasificate au dreptul, în temeiul prevederilor art.3 alin.1 din Legea nr.444/2006 pentru aprobarea OG nr.19/2006, la spor de 15% din solda lunară, respectiv din salariul de bază, pentru păstrarea confidențialității, indiferent de clasele/nivelurile de secretizare la care au acces potrivit avizului pe care îl dețin.”

Apelantul-reclamant nu a expus punct de vedere cu privire la această posibilă sesizare.

Intimatul XXX a depus la dosarul de apel punct de vedere, în cuprinsul căruia a precizat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în raport de prevederile art. 2 din OUG nr. 62/2024, cu privire la chestiunea de drept pusă în discuție, întrucât prevederile legale incidente în cauză, invocate în întâmpinare, nu pot fi interpretate decât în sensul că apelantul-reclamant nu are dreptul la spor de 15% din solda lunară în raport cu nivelul de secretizare la care are acces.

Asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să se dea o dezlegare de principiu cu privire la o chestiune de drept, constată următoarele:

Prin raportare la obiectul acțiunii deduse judecării, anterior antamat de către Curte, domeniul de aplicare se circumscribe art.1 alin.1 din OUG nr.62/2024: “ Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, obiectul cererii de chemare în judecată fiind reprezentat de acordarea unor drepturi de natură salarială personalului bugetar (subofițer operativ principal, având gradul militar de plutonier major, în cadrul XXX).

Potrivit dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr.62/2024:

(1) Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți

de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Problema de drept a cărei dezlegare se solicită pe această cale reprezintă temeiul juridic al acțiunii reclamantului și a fost interpretată de către instanța de fond în considerentele sentinței apelate, interpretare care a determinat soluția de respingere a cererii ca neîntemeiată.

În etapa procesuală a apelului, prin cererea de apel, pe lângă încălcarea unor dispoziții procedurale, se invocă și nepronunțarea instanței de fond în raport cu situația de fapt dedusă judecării și normele de drept incidente iar în cuprinsul întâmpinării sunt reiterate normele de drept incidente, fiind formulate apărări în raport cu acestea, respectiv se susține corecta interpretare a acestor norme de către instanța de fond.

Pe cale de consecință, soluționarea pricinii în etapa apelului, reținându-se și caracterul devolutiv al acestei căi de atac, depinde de interpretarea dispozițiilor legale antamate de instanța de fond, respectiv de lămurirea problemei de drept: „Dacă persoanele care au calitatea de personal militar și acces la informații clasificate au dreptul, în temeiul prevederilor art.3 alin.1 din Legea nr.444/2006 pentru aprobarea OG nr.19/2006, la spor de 15% din solda lunară, respectiv din salariul de bază, pentru păstrarea confidențialității, indiferent de clasele/nivelurile de secretizare la care au acces potrivit avizului pe care îl dețin.”

Din această perspectivă, cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în raport de prevederile art. 2 din OUG nr. 62/2024, este admisibilă.

Curtea constată îndeplinite condițiile prevăzute de art.2 alin.1 din OUG nr.62/2024 Cpc, subliniind și faptul că asupra problemei de drept pusă în discuție Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, motiv pentru care va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Punctul de vedere al instanței de sesizare:

Apelantul-reclamant a beneficiat, până la data trecerii în rezervă, de sporul lunar în cuantum de 8% pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, corespunzător autorizației de acces la informații deținută, în speță "secret de serviciu", ce s-a realizat prin sume compensatorii cu caracter tranzitoriu ce au fost incluse în solda funcției de baza (conform art. 6 alin. 1 din O.U.G. nr. 1/2010).

Prin cererea de chemare în judecată solicită acordarea acestui spor în cuantumul maxim de 15%.

Potrivit art. prevederilor art.unic pct. 1 și 3 din Legea 444 din 30 noiembrie 2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2006 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului militar și funcționarilor publici cu statut special din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, în funcție de certificatul/avizul de securitate deținut, cadrele militare în activitate (...) beneficiază de un spor lunar de până la 15% din solda lunară. Potrivit pct. 3 „Unitățile, categoriile de personal, condițiile de acordare și cuantumul sporului de confidențialitate se stabilesc prin ordin al ministrului sau al conducătorului instituției centrale din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională. De asemenea, potrivit Ordinului M.A.I. nr. 121 din 18.01.2007 care completează Ordinul M.I. nr.275/2002, nr.600/2005 cu modificările și completările ulterioare, pentru nivelul de acces la informații clasificate „secret de serviciu” se acordă un spor de confidențialitate de 8%.

Din interpretarea coroborată a acestor dispoziții legale, rezultă că la momentul stabilirii procentului sporului pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, s-a avut în vedere clasa de secretizare, respectiv nivelul de secretizare, în funcție de certificatul/avizul de securitate pe care îl deține persoana în cauză, stabilindu-se practic sporuri în cuantum diferit, între 8% și 15 %, prin raportare la nivelul de secretizare la care are acces beneficiarul potrivit avizului pe care îl deține.

Nu există un temei legal care să impună stabilirea în toate cazurile în procent maxim a sporului păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, motiv pentru care instanța se sesizare apreciază că chestiunea de drept pusă în discuție trebuie interpretată în sensul că dreptul la spor pentru informații clasificate se acordă prin raportare la clasele/nivelurile de secretizare la care au acces solicitanții potrivit avizului pe care îl dețin.

Față de considerentele evocate anterior, se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „ Dacă persoanele care au calitatea de personal militar și acces la informații clasificate au dreptul, în temeiul prevederilor art.3 alin.1 din Legea nr.444/2006 pentru aprobarea OG nr.19/2006, la spor de 15% din solda lunară, respectiv din salariul de bază, pentru păstrarea confidențialității, indiferent de clasele/nivelurile de secretizare la care au acces potrivit avizului pe care îl dețin.”

Se va dispune comunicarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție și către celelalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată, conform art.2 alin. 2 din O.U.G. nr.62/2024.

În baza disp. art. 520 alin.2 Cpc, instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

DISPUNE:

În baza art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024 dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„ Dacă persoanele care au calitatea de personal militar și acces la informații clasificate au dreptul, în temeiul prevederilor art.3 alin.1 din Legea nr.444/2006 pentru aprobarea OG nr.19/2006, la spor de 15% din solda lunară, respectiv din salariul de bază, pentru păstrarea confidențialității, indiferent de clasele/nivelurile de secretizare la care au acces potrivit avizului pe care îl dețin.”

În baza art.520 alin. 2 Cod procedură civilă suspendă judecarea apelului formulat de reclamantul **XXX**, având CNP: XXX, domiciliat în XXX, împotriva sentinței civile nr.XXX, pronunțată de XXX în contradictoriu cu pârâții **XXX**, cu sediul în XXX și **XXX**, cu domiciliul în XXX până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Dispune comunicarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție și către celelalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată, conform art.2 alin. 2 din O.U.G. nr.62/2024.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării în ceea ce privește măsura suspendării cauzei.

Cererea de recurs se va depune la sediul Curții de Apel București conform prevederilor art. 490 alin. 1 Cod procedură civilă..

Pronunțată azi, 15.10.2024, prin punerea soluției la dispoziția părții prin intermediul grefei instanței.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER